

Foto's: Rob Stork

Treffinaterrein geeft geheim prijs

Half oktober ging op het Treffinaterrein niet alleen de schop maar ook de 'frees' de grond in. En heel veel oud groen de grond uit. En toen gaf het terrein een van zijn lang bedekte geheimen prijs: een prachtige, waarschijnlijk ruim honderd jaar oude heg met haagbeuken (zie ook kader). De bomen waren de afgelopen decennia steeds verder overwoekerd door klimop. Daardoor waren de prachtige stammen, op de grens van het Treffinaterrein en de achtertuinen van dagbestedingscentrum Henrica, niet meer zichtbaar. "Toen we hier het verwilderde groen aan de voet van de haagbeuken weghaalden, hebben we ook de klimop die soms wel vijf tot acht centimeter in doorsnee, was weggehaald", vertelt Aldrik Kleinlooh van Stadstuin De Bergen, de initiatiefnemer van de herinrichting van het terrein. "En toen kwam dus deze schitterende heg tevoorschijn."

Welke functie de rij bomen vroeger heeft gehad en hoe oud de bomen precies zijn, is (nog) niet duidelijk. "Ze werden vroeger vaak als erfafscheiding gebruikt bij boerderijen", aldus Aldrik. "Maar of dat hier ook het geval was, weet ik niet." De bedoeling is in ieder geval om de rij bomen optimaal tot hun recht te laten komen. "We willen gras onder de bomen zaaien, misschien er enkele zitplekjes maken zodat mensen hier in de schaduw kunnen picknicken of gewoon kunnen genieten van het nieuwe Treffinaterrein."

En dat nieuwe Treffinaterrein komt met de grondwerkzaamheden van de afgelopen weken ineens een flink stuk dichterbij. Zo is het groen rond het vroegere hondentoilet weggehaald met inbegrip van de wortels. De bodem is flink door elkaar gewoeld. Ook alle oude groen onder de haagbeuken is verwijderd en het trapveldje is omgeploegd, gefreesd en geëgaliseerd en opnieuw ingezaaid. De afgelopen week waren de eerste nieuwe grassprietjes al zichtbaar. "Nu gaat het voor het oog ineens hard maar er blijft nog steeds een heleboel werk te doen." Zo is het de bedoeling dat er een groene erfafscheiding komt tussen het Treffinaterrein en het terrein achter veteranenloop De Treffer.

Zoals het er nu uit ziet, kunnen jong en oud uit De Bergen maar ook mensen die de wijk bezoeken of er werken van af komend voorjaar genieten van een fraai stukje groen waar gespeeld, ontspannen en ontmoet kan worden.

Haagbeuk of Carpinus (latijn)

De haagbeuk (Latijnse benaming Carpinus) is in tegenstelling tot wat de naam zou kunnen doen vermoeden geen familie van de gewone beuk maar stamt uit de berkenfamilie (Betulaceae). Het is ook iets anders dan een beukenhaag! Het is een geslacht van relatief kleine bomen (10 tot 20 meter).

Vroeger werden ze in Zuid-Nederland, België en Frankrijk vaak gebruikt als (erf-) afscheiding bij boerenbedrijven. De bomen verliezen in de herfst hun getande blad. De bloemen van de boom zijn door wind bestoven katjes die in het voorjaar uitkomen. Opvallend is dat de mannelijke en vrouwelijke bloemen aan dezelfde boom groeien. Het hout van de haagbeuk is extreem hard en moeilijk te bewerken.

Vroeger werd het hout gebruikt voor onder meer hakblokken in slagerijen en dergelijke. Ook wordt het nog gebruikt voor handvatten van gereedschap.

In Nederland treffen we de haagbeuk nog aan in Noord-Brabant en vooral Zuid-Limburg. In België en Frankrijk is de boom met de karakteristieke gladde stam(men) en deels boven de grond groeiende wortels veel vaker te vinden.

Stichting Ontferd Goed zorgde tijdens de DDW voor de nodige gefronste wenkbrauwen met de verbranding van tientallen schilderijen.

De verbranding was geen creatieve uiting maar een statement: wat moet er met (kapotte) kunst gebeuren die niemand meer wil. "In Nederland mag kunst, uitgezonderd objecten, niet gerecycled worden", legt Jolande Otten van Ontferd Goed uit. "Dus kunst die beschadigd is en waarvan reparatie duurder is dan de waarde én waar geen belangstelling voor is, niet worden hergebruikt. Dus van kapotte schilderijen mogen geen leuke handtassen of andere dingen worden gemaakt. Kapotte of 'verweesde' kunst, zoals ik het noem, moet of oneindig worden bewaard, of worden weggegooid of vernietigd." Om die regelgeving, het is geen 'wet' maar een richtlijn die al bijna honderd jaar bestaat, aan de kaak te stellen, koos Ontferd Goed, voor verbranding. En

Verweesde kunst verbrand tijdens DDW

die deed tijdens de DDW op Sectie C veel mensen de wenkbrauwen fronsen.

De Eindhovense textiel-kunstenaar Saar Scheerlings zit op een terrasje op Sectie C een pizza te eten en ziet de verbranding verbaasd aan. "Pijnlijk om te zien. Maar blijkbaar hoort ook dit bij onze huidige maatschappij waar ook kunst geen oneiding leven blijkt te hebben." Als ze de achterliggende reden voor de verbranding hoort, snapt ze het beter. "Maar dan nog voelt het niet goed kunst te verbranden."

De stichting Ontferd Goed zoekt nieuwe eigenaren voor kunstwerken, soms hele collecties die merendeels afkomstig zijn uit musea die sluiten of samengaan. Maar ook kunst uit voormalig gemeentelijk onroerend goed of een kunstuitleen die sluit. "Als het hun zelf niet lukt overbodig geworden kunst te verkopen, komt het bij Ontferd Goed terecht. Uit heel Nederland. Wij proberen alsnog nieuwe eigenaren te vinden, wat voor 90 procent lukt. Maar soms zijn de werken te erg beschadigd, door scheuren en vocht bijvoorbeeld, dat ze alleen nog in de weg staan. Over de afgelopen twee jaar waren dat bij ons een vijftigtal werken."

Kunstenaar Martin Voorbij gebruikt sinds enige tijd delen van oude schilderijen van de rommelmarkt om nieuwe kunstwerken te maken. "Ik knip er stukjes uit en maak er een soort collages van." Wat dus volgens de officiële richtlijnen niet mag.

KAZERNE EEN VAN HOTSPOTS DDW 2017

Met 40.000 bezoekers in negen dagen was design-podium Kazerne ook dit jaar weer een van dé hotspots tijdens de Dutch Design Week. Getuige de social media-aandacht waren de pop-up expositie van het Textielmuseum, de veelzijdige linoleumpresentatie van Forbo en de installatie 'May I have your attention Please?' van Maarten Baas voor Lensvelt favoriet. Ook de internationale pers had volop aandacht voor Kazerne, zowel op gebied van design als architectuur en reizen. Een opmaat naar de opening in oktober 2017 van het boutiquehotel in de voormalige marechausseekazerne en de stallen, cellen en het koetshuis rond de binnenplaats. Hier eet, drink, werk, recreëer én slaap je straks ook tussen het werk van top designtalent.

Inmiddels is de verbouwing van het monumentale deel gestart, tien jaar na de eerste gesprekken met de gemeente over het erfgoed. Initiatiefnemers Annemoon Geurts en Koen Rijnbeek zijn bijzonder trots dat het na al die jaren is gelukt om de herbestemming van fase 2 rond te krijgen. Annemoon: "Samen met vele mede-mogelijk-makers kunnen we deze parel duurzaam renoveren

en openstellen voor publiek. We verheugen ons erop dat de kracht van design straks ook in het monument het hele jaar door te beleven is."

Tijdens de verbouwing is het restaurant en de zaal in fase 1, het loodsdeel van de Kazerne gewoon open. Iedere dag, het hele jaar door, vanaf 12:00 uur. Loop binnen om de expo te bekijken of reserveer nu alvast voor een lunch, borrel of diner. Nieuwsgierig naar de betekenis van design? Kijk in de agenda op www.kazerne.com voor inspirerende events. Vanaf 11 november bijvoorbeeld staat de expositie Fundamentals van Dutch Invertuals.

C O L O F O N

- Tekst: Tom Adriaans
- Redactie: Lucas Nuchelmans, 040 2510387, nuchel_01@hotmail.com
- Fotografen: Rob Stork, Henk Jan Drenthen
- Vormgeving: Henk Jan Drenthen
- Drukwerk: PrintPlan
- Oplage: 1300 stuks
- Distributie: Ignace Op de Macks, Kleine Berg 46, (040) 2442550, iodmacks@iae.nl
- Deadline komend nummer: vr. 8 dec.
- Verschijningsdatum: vr. 15 dec.
- Voor verdere informatie en activiteiten kijk op www.stichtingdebergen.nl

LEUK IN DE BERGEN

'Mijn overbuurman liet afgelopen zomer om half twaalf 's nachts in zomerse kleding even zijn hondje uit. Hij loopt richting Treffinaterrein waar twee parkeerwachters, eh, stadswachten, eh, Bijzondere Opsporings Ambtenaren (BOA's), zitten te keuvelen. Vraagt een van hen: "Heeft u een riempje bij u?" "Nee", zegt mijn buur. "En heeft u een zakje bij u?", doet de andere BOA een duik in een ander zakje. Buurman laat een plastic zakje zien. "Mag ik uw identiteitskaart even zien?", is de volgende vraag.

"Die heb ik niet bij me. Ik ga op dit uur niet met mijn portemonnee rondlopen want voor een tientje slaan ze je tegenwoordig de hersens al in." De parkeerwachter weer: "Dan moet ik u staande houden." Reageert mijn buur: "Dan moet je van goede huize komen als je mij staande wilt houden." En hij draait zich om en loopt met zijn hondje terug naar huis. Amper binnen gaat de bel. Als hij de voordeur opent, staan daar de twee parkeerwachters. Wat blijkt, als twee rasechte speurders zijn ze buur gevolgd. En hebben ondertussen de politie gebeld. De parkeerwachter vraagt wederom naar zijn identiteitskaart die buurman netjes laat zien. De kaart wordt hem uit zijn hand gegrist en door de parkeerwachter, eh, stadswacht, eh, BOA, direct doorgegeven aan een van de twee inmiddels met een politiewagen gearriveerde politieagenten gegeven. Er wordt een foto van de ID-kaart gemaakt en een bekeuring van negentig euro uitgeschreven. Hoera, een prent van bijna honderd euro. "Voor het ontbrekende hondenriempje zal ik het deze keer bij een waarschuwing laten", sluit de parkeerwachter met een toontje alsof hij buurman matst, vervolgens de zaak af. Hier word je toch niet lekker van.

Frans van de Hurk

IJSBANKJE WEER TERUG

De meeste Bergenbewoners zullen het al wel opgemerkt hebben: het bankje voor ijs-salon Dutch Homemade staat er weer. Afgelopen zomer werd eigenaar Laif Alaoui door de gemeente gesommeerd het bankje dat sinds de opening van zijn zaak anderhalf jaar eerder klanten de mogelijkheid bood om hun (overheerlijke) ijsjes buiten op te smikkelen, weg te halen. Hij had immers geen terrasvergunning. Daarover was een klacht binnengekomen van de heer of mevrouw N. N. uit E. Dus bankje exit. Maar Laif, niet voor een gat te vangen, bedacht een oplossing. Bij de aankoop van een ijsje kregen de klanten een krukje in bruikleen waarop ze alsnog buiten ijs konden zitten

smikkelen. Zoals het eigenlijk ook hoort. In of pal naast de zon. Wie schetst onzer redactionele verbazing toen bleek dat kort geleden er ineens weer een bankje stond voor de zaak. Reden om binnen te stappen. Voor uitleg en natuurlijke zo'n heerlijke hoorn smikkelijks. "De gemeente heeft het in beraad en tot er duidelijkheid is wordt het huidige bankje gedoozd," laat een medewerkster van de ijs-salon weten. Aha, een gedooz-bankje dus. Tja, altijd al gezegd: het begint met het gedogen van wiet en hasj en voordat je het weet worden zelfs ijsbankjes gedoozd. Voordat je het weet heeft elke Bergenbewoner zijn 2- én 3-zits bankstel van echt kunstleer voor de deur staan.

JELLE

ME TOO maakte in alle media meer los dan eigenlijk goed is. Veel vermeende slachtoffers deden nooit aangifte uit schaamte of angst, maar durfden nu pas de wereld hun verhaal te vertellen. Ongetwijfeld zullen vele meldingen op ME TOO conform de werkelijke gebeurtenissen zijn gedaan. Maar al die aantijgingen ontberen vooralsnog wederhoor en bewijs en dat is toch min of meer een collectieve aantasting van het onschuldbeginsel van ons rechtssysteem. Zonder bewijs kun je nooit iemand zomaar in het wilde weg beschuldigen. En al helemaal niet vele jaren na het gebeurde.

Met de aanvankelijk anonieme, beschuldiging van een verkrachting van 15 jaar geleden begon Jelle Brandt Corstius aan iets waarvan hij vantevoren kon weten dat hij wel eens in eigen voet zou kunnen schieten. Kennelijk had hij onvoldoende benul wat hij zich via de gretige media op de hals haalde.

Hij wist van te voren dat de tegenpartij zou ontkennen en hem wegens smaad zou aanklagen. Misschien terecht, wie zal het zeggen, en was de vermeende verkrachting wel een uit de hand gelopen vrijpartij van twee dronken twintigers. Misschien ook niet en is hij wel verkracht. We zullen er waarschijnlijk nooit achter komen. Was het mij overkomen, ik zou hem de volgende dag er op aangesproken hebben en niet gewoon weer met hem samenwerken alsof er niets aan de hand was. Toen de vermeende anonieme dader alsnog een gezicht kreeg begon voor beiden de zaak uit de hand te lopen. Twee publiciteitsgeile advocaten verder lag alles open en bloot op straat. Er liggen nu twee aangiftes tegen elkaar, maar de kans op vervolging is in beide gevallen gering..

Natuurlijk moet het recht altijd zijn loop krijgen en horen aanraders en verkrachters achter de tralies.

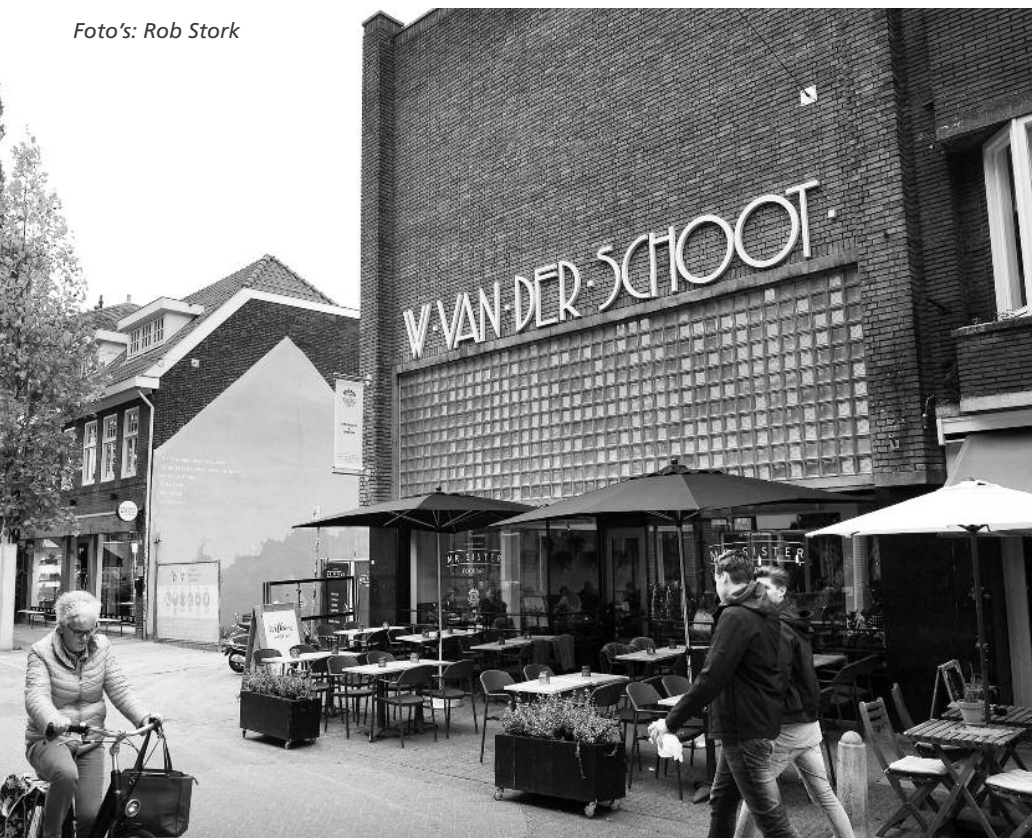
Maar uitsluitend via onomstotelijk bewijs en niet door verdachtmakingen in roep-toeterende sensatiemedië.

Beide mannen zouden het meest gediend zijn met een definitieve wapenstilstand.

Beter je verlies nemen dan helemaal verloren raken...

Tom Adriaans

Foto's: Rob Stork

Van der Schootpand voortaan Mr. Sister

De nieuwe foodbar Mr. Sister in het voormalige Van der Schootpand aan de Kleine Berg ziet er gelikt uit. Helaas geldt dat niet voor de zijkant en evenmin voor de achterkant die in een soort mislukt Centre Pompidou is veranderd.

Trots staan de letters W. van der Schoot weer op de voorzijde van het rijksmonument aan de Kleine Berg. De letters verdwenen zo'n twintig jaar geleden nadat ijzerhandel Van der Schoot uit het pand vertrok. Nu hangen ze weer op hun plek. Waar ze horen op een rijksmonument. Het doet het karakteristieke pand eer aan, net zoals de nieuwe foodbar Mr. Sister. Op het eerste gezicht een prima passende, nieuwe gebruiker van het aan de voorzijde en aan de binnenkant schitterende pand.

De foodbar neemt een belangrijke plaats in binnen de plannen van het nieuwe Bergenhotel waarvan de bouw onlangs na ruim acht jaar 'steggelen' is begonnen. "We gaan straks de volledige horeca voor het hotel doen", meldde bedrijfsleider Maarten van den Berg trots in het Eindhovens Dagblad. "De gasten ontbijten hier, ze kunnen hier terecht voor een drankje in de avond en we

verzorgen de roomservice en dergelijke zaken." Vroeger zou Mr. Sister een (grand) café-restaurant zijn genoemd maar tegenwoordig heet dat een 'foodbar' in goed Nederlands. Kortom je kunt er terecht om te eten en te drinken. Niet perse tegelijkertijd. Een opvallend plek binnen het pand is de petanquebaan tegenover de bar. En elke eerste vrijdagavond van de maand komt er een dj plaatjes draaien. Tot zover allemaal leuk, aardig en positief.

Maar loop je na een bezoek aan Mr. Sister de deur uit richting centrum dan biedt de afvalheuvelrug aan de zijkant van het pand een zeer storende factor. Volle containers, veel lege dozen en duizenden lege flessen al dan niet in een rolcontainer. En dan hebben we het nog niet over de tientallen kratjes met lege flessen. Een storende dissonant, een Van der Schootpand niet waardig. Wat ook niet bij een rijksmonument past, ook al is het aan de achterkant, is het orkest zilverkleurige 'orgelpijpen'. Deze schoorstenen en afvoerkanaalen van de keuken en airco(?) geven de achterzijde van het pand het uiterlijk van een mislukt Centre Pompidou. En het orgel produceert in vol bedrijf het nodige lawaai.

Laten we het voorlopig nog even op schoonheids- of beginnersfoutjes houden maar tegelijkertijd de hoop uitspreken dat deze minpunten aangepakt gaan worden op de korte termijn.

Het Van der Schootpand aan de Kleine Berg 45 werd in 1932 gebouwd naar een ontwerp van de Eindhovense architect Kees de Bever. In het pand zat tot 1997 ijzerhandel Van der Schoot. Het pand, inmiddels rijksmonument, werd gebouwd tegenover het uit begin 1900 stammende oude Van der Schootpand. Na het vertrek van de ijzerhandel hebben kapper Faces, kledingwinkel Jurc, schoonheidssalon Blush, Galerie Zand (op de verdiepingen) en de Holland Art Gallery nog in het pand gezeten. In januari 2016 werd de verbouwing van de binnenzijde van het pand door de gemeente stilgelegd vanwege onduidelijkheid of tijdens die verbouwing alle regels die bij de status rijksmonument horen, werden gerespecteerd.

Het nieuwe Bergenhotel waar Mr. Sister een onderdeel van het totaalplaatje is, wordt naar verwachting in de eerste helft van 2019 opgeleverd.

UIT DE OUDE DOOS: Treffinaterrein 20 jaar geleden

**VAN HEEK,
JÚÚL VAN HEEK**

De redactie van het Bergen Bulletin heeft deze zomer versterking gekregen van Juul van Heek (29). Na deze eerste kennismaking houdt Juul de lezer de komende tijd op de hoogte over zijn wedervaren in De Bergen. "Als nieuw redactielid lijkt mij een korte introductie wel op zijn plaats. Mijn naam is Van Heek, Júúl van Heek. Negentwintig jaar en afgelopen juli neergestreken in De Bergen. In de St. Catharinastraat. Op een steenworp van het gezellige Wilhelminaplein. Een nieuwe baan bij een farmaceutisch bedrijf als territory manager oftewel artsbezoeker was voor mij de doorslaggevende factor om mijn vertrouwde 'nest' in Groningen te verlaten. In die stad heb ik vertoefd vanaf de basisschool tot en met het behalen van mijn master of sciences in biomedische wetenschappen aan de universiteit. Rond mijn verhuizing was de meest gestelde vraag aan mij of ik hier al mensen kende. Nou, afgezien van mijn oom en tante in Veldhoven kende ik hier niemand. En dat was dan meteen ook één van de redenen om mij aan te melden als redactielid voor het Bergen Bulletin. De gedachte om mijn nieuwe woonomgeving en buurtbewoners beter te leren kennen en tevens een bijdrage te kunnen leveren aan de buurt, sprak mij erg aan. Zodoende ga ik jullie in de komende nummers van het Bergen Bulletin een inkijk geven waar een noorderling zoal tegenaan loopt bij het opbouwen van een nieuw leven in het zuiden.

*Met vriendelijke groet, Van Heek,
Júúl van Heek.*

Herinrichting van het "Treffina-terrein"

Door: Bas van Stokkom.

"Dit terrein is een van de meest verkormde delen van De Bergen."

De Bergen is een veilige wijk met relatief weinig inbraken. De leefbaarheid in de laatste jaren vergroot (vertoek) behoudende Heilige Geeststraat; laatste betoging van de trotsen. Dat geeft een goed gevoel. Toch zijn er enkele delen van de wijk die niet beantwoorden aan het beeld van veiligheid en leefbaarheid. Een van de meest verkormde delen is het Treffinaterrein, genoemd naar de oude Treffinafabriek aan de Kleine Berg waarin het voor kort. Het Zuidelijke Nederlandse Tussel was gewoont. Achter dat pand bevindt zich het "Treffina-terrein". Hier bevindt zich een parkeerterrein en een graafveld met enige bakken en kinderspeeltoes.

Overdag oogt dat terrein desolaat; een overmaat aan kinderspeeltoes; verwaarloosd grasvelden; afval; en groen, schuttingen, en kleine schuurtjes die bij de Catharina-straat horen. In Avonds is het terrein overwegend leeg en er gebeurt weinig. Het is een plek waar de bewoners zich niet thuis voelen en hun auto daar 's avonds parkeren, omdat er geen verlichting is.

Bij de Catharina-straatgroep staat herinrichting van het terrein hoog op de agenda.

Druk in de Kwaliteitskring is reeds herhaaldelijk aandacht gevraagd voor deze problemen. In een subgroep hebben Henneke van de Ber, Bas van Stokkom, Robert Kuipers (van Polygrond) en Oes Denkers (van DBO, de gemeentelijke Dienst Stadsontwikkeling) een aantal oplossingen besproken. Voorlopig heeft dat geleid tot een ontwerp-richtlijn van Oes, waarbij een aantal uitgangspunten zijn opgesteld:

- Er moet doortocht voor wandelaars komen van de Kleine Berg naar Zandstraat en vice versa, hetgeen verlichting en goede bestrating vergt.
- Het groen zou behouden dienen te worden.
- De sociale controle zou vergroot kunnen worden door 2 à 4 woningen te bouwen achter het tuinstadje; het huidige transformatorhuis zou dan 'ingepakt' kunnen worden. Een nadeel is wel dat de ruimte van het terrein hierdoor afneemt.
- Het voormalige pand van Bert Zuidelijk Tussel zou een achtergevel kunnen hebben, alsmede een aanbouw die uitnodigt tot verediging (oversteking) tussel. De culturele functie van het gebouw zou versterkt kunnen worden.

Inmiddels is dit laatste punt van de baan omdat het gund wordt verkocht aan particulieren. Gedagden zijn o.a. boekhandelaren.

Het januari zal er weer een bijeenkomst plaatsvinden van een breder samengetrokken kwaliteitsgroep. Bovendien die voorstellen, hebben er een constructieve bijdrage willen leveren tijdens deze bijeenkomst zijn welkom. Het Bas van Stokkom: 244 99 50.

Besluiting is een aantal reële en haalbare scenario's te ontwikkelen. Die scenario's worden vervolgens voorgelegd aan de bewoners middels een 'workshop' debat. Het bewonersplatform zal dat middels de buurtkamer of aparte uitnodiging kenbaar maken.

Oude foto onder:
Treffinaterrein, alle partijen nog aanwegend; laatste staat was nog gesloten.
Herinrichting voor inbreken, om op het gebied veel te kunnen bereiken; een weg met gebouwen.

We zuchten soms dat de tijd zo snel gaat. Dat kan wel zo zijn voor sommige aspecten des levens, maar voor het Treffinaterrein lijkt het of de tijd jaren heeft stilgestaan.

Uit een artikel in het Bergen Bulletin van december 1997 (check het archief op www.stichtingdebergen.nl) wordt snel duidelijk dat er in de afgelopen 20 jaar niet zo heel veranderd leek te zijn... Wel veel plannen... dat wel. Maar in 2015 stopte Stadstuin De Bergen een 'zaadje' in de grond op het terrein dat met het verstrijken van de jaren er steeds desolater, troostelozer en verweerd uit begon te zien. Dat zaadje was een herinrichtingszaadje. Na een aanvankelijk enthousiaste start leek het initiatief wederom de planfase niet te ontstijgen. Maar de aanhouders van de Stadstuin blijken mensen van de lang(st)e adem. Er gebeurt echt iets op het Treffinaterrein. Er ontstaat langzaam maar zeker een nieuw plekje groen waar de bewoners en bezoekers van de De Bergen vanaf komend voorjaar jarenlang heel veel plezier zullen gaan hebben. Het is alleen jammer dat we er tientallen jaren over hebben gedaan om de wijk een schone, veilige en aantrekkelijke groene plek te geven die het zo hard nodig heeft.

NIEUW IN DE BERGEN

Reshare Store frisse nieuwkomer in De Bergen

Met de opening van de Reshare Store van het Leger des Heils aan de Willemstraat is het aanbod van goede en betaalbare tweedehandskleding in Eindhoven weer groter geworden. De winkel aan de Willemstraat is alweer de tiende Reshare Store die in ons land is geopend. Met als doel goede (meestal gebruikte, maar soms ook nieuwe) kleding aanbieden voor weinig geld. Ook de smalle beurzen moeten zich in goede kleding kunnen hullen. En met een beetje geluk lopen klanten naar buiten met merk-kleding voor maar een paar euro. De winkel in De Bergen heeft een gezellig zithoekje waar klanten een kop koffie kunnen drinken en eventueel een praatje kunnen maken. "En dat vinden we net zo belangrijk als het verkopen van kleding", benadrukt storemanager Rogier der Kinderen. De Reshare Store heeft absoluut geen uitstraling van een tweedehands kledingwinkeltje. De strakke, industriële inrichting met betonnen vloer en ijzeren rekken vol met kleding, oogt 'designy'. En dat is de uit-

straling die het Leger des Heils wil. De opbrengst van de winkels gebruikt het Leger des Heils voor de financiering van projecten zoals onder meer de Voedselbank. De officiële opening is op 1 december maar de winkel is nu al gewoon geopend. De Reshare Store aan de Willemstraat 16, dinsdag t/m vrijdag van 10.00 - 18.00 uur en zaterdag van 10.00 - 17.00 uur.

Foto's: Rob Stork

Foto's: Rob Stork

'De Bergen pakt je op een gegeven moment'

Jesper De Raad (26) woont sinds zeven jaar in De Bergen. De laatste vier jaar in een huisje tussen de Prins Hendrikstraat en St. Catharinastraat. Op één van die verrassende binnenterreinen van de wijk.

"Ik ben hier op mijn achttiende komen wonen, in een kleine studio", begint de geboren Rotterdammer zijn verhaal. "Drie en een half jaar later kon ik in hetzelfde complex verhuizen naar dit fantastische huisje." Het vooroorlogse huisje heeft een grote woonkamer, een keukentje en toilet op de begane grond en boven twee slaapkamers, douche en een extra bergruimte. Het 'complex' waar hij woont, bestaat uit een aantal huizen aan zowel de Pr. Hendrikstraat als de St. Catharinastraat die met elkaar verbonden zijn. Precies halverwege staat Jespers huisje. Zijn voordeur komt uit op de gang die de panden in beide straten verbindt en waaraan ook een aantal studio's hun voordeur hebben.

De panden zijn van woningcorporatie Trudo met vooral eenpersoons huishoudens. "Een gemengd gezelschap, een paar studenten, werkende mensen, Syrische vluchtelingen. Dat is wel leuk." Jesper is sinds enkele

maanden huismeester van het complex. "Ik ben aanspreekpunt voor bewoners en doe kleine klusjes zoals lampen vervangen." Het complex heeft twee grote binnentuinen. "En achter mijn huisje heb ik nog een klein tuintje." De binnentuinen spelen een belangrijke rol bij de onderlinge sociale contacten. "Misschien moet ik zeggen 'speelden'. Dat is tegenwoordig minder. Een paar jaar geleden hadden de bewoners echt een sterke onderlinge band. Deden we veel dingen samen. Maar het werd te 'gezellig' vonden de burens. Die klaagden over vooral geluids-overlast. Klachten die op zich begrijpelijk waren want de deels ommuurde binnentuinen zijn echte 'galmbakken'. Als je kleine kinderen hebt die op tijd naar bed moeten, dan zijn luid pratende en lachende burens storend later op de avond."

"Door een aangepast toewijzingsbeleid zijn de overlastklachten flink afgenomen. Maar ook de gezelligheid."

"Daar moeten we als bewoner nog een nieuw evenwicht in vinden."

Maar de sociale samenhang en betrokkenheid moeten verder reiken dan de 36 studio's en appartementen, vindt Jesper. "Die moeten de hele Bergen beslaan. Daarom hebben we vorig jaar een sociale buurtapp opgezet. Daarop kun je elkaar laten weten wat er waar te doen is. Mensen uitnodigen om mee te eten. We gaan met een groep wijkbewoners elke donderdagavond naar de Bommel voor een drankje. Afgelopen zomer hebben we met bijna dertig jonge(re) Bergenbewoners levend stratego gedaan in de wijk en na afloop samen gegeten. Hartstikke leuk en gezellig. En die activiteiten, bedoeld om elkaar te leren kennen en samen leuke dingen te doen maar ook iets kunnen betekenen voor de wijk, die voelen goed."

Jesper verhuisde na de scheiding van zijn ouders met zijn moeder mee van Rotterdam naar Eindhoven. Op zijn 17e werd hij ernstig ziek en onderging een zware operatie. Een ingreep waarvan hij letterlijk en figuurlijk de littekens nog met zich meedraagt. Na zijn middelbare school ging hij archeologie

studeren. "In Deventer, maar ik ben in Eindhoven blijven wonen. Wel ging ik het huis uit, op kamers hier in De Bergen." Een belangrijke stap, zegt hij zelf. "Het voelde als een nieuwe start, een nieuwe kans. Het leek of ineens een aantal stukjes van mijn leven op zijn plek vielen. Ik ben hier echt opgebloeid, heb me kunnen ontplooiën, ontwikkelen. Een fijn gevoel dat ik toen echt nodig had." Hij voelt zich thuis in De Bergen. Echt thuis. "Dit is mijn plekje, hier heb ik het gevoel thuis te komen. Thuis te zijn. De Bergen pakt je op een gegeven moment. Als je er tenminste voor open staat."

Na zijn eindexamen ging hij archeologie studeren. In Deventer, de enige plaats in Nederland waar dat op HBO-niveau kan. "Ik treinde het eerste jaar vier dagen per week op en neer. Twee uur heen, twee uur terug. Had ik geen problemen mee. Naar Deventer verhuizen zag ik niet zitten. En in de trein kun je ook studeren, of lezen, of slapen." Hij heeft eerder al zijn Bachelor gehaald en is nu bezig met zijn Master. Zijn interesse voor archeologie ontstond door een snuffelstage bij (de Eindhovense)

stadsarcheoloog Nico Arts. "Die was toen net klaar met de opgravingen bij de Catharinakerk. Hij liet me een met aarde besmeurde, oude schedel zien en liet me die schoonmaken. Hij vertelde me wat de vondsten daar betekenden voor Eindhoven. Historisch natuurlijk maar ook qua beleving van de stad. Zeker omdat Eindhoven nauwelijks een oude stadskern heeft."

De afgelopen jaren heeft Jesper al op diverse locaties als vrijwilliger geholpen bij opgravingen. Ook is hij vrijwilliger bij het Erfgoedhuis Eindhoven. "Ik heb meegeholpen bij het historisch bodemonderzoek van het Luciferterrein. Daar zijn geen spectaculaire vondsten gedaan. Wat sporen en scherven en dergelijke van enkele honderden jaren oud. Toch is ook zo'n onderzoek een aanvulling op de plaatselijke geschiedenis." Hij zou graag bodemonderzoek doen in de H. Geeststraat, daar zou nog ergens een pesthuis kunnen liggen. Zeker is het niet maar een verwijzing op een kaart van Eindhoven uit ongeveer 1560 zou daarop kunnen duiden. Zoiets zou ik graag willen onderzoeken. Of daar mensen zijn begraven

die vroeger aan de pest zijn overleden?"

Na zijn afstuderen wil hij zich echter niet richten op specifiek bodemonderzoek. "Ik wil me gaan bezighouden met de waarde, betekenis van archeologische locaties voor bijvoorbeeld de woonomgeving. Wat ze (kunnen) betekenen voor een locatie en de mensen die er wonen. De betrokkenheid van die mensen vergroten. De Kempen heeft een groot aantal archeologische rijksmonumenten. Op 'mijn' gebied kan daar nog veel meer worden gedaan. Het spectrum van erfgoedbeheer is heel breed en gaat niet sec over het tastbare verleden in de grond. Het gaat eigenlijk over de discussie en dilemma's die de resten nu opbrengen. Waarom en voor wie bewaren we erfgoed?"

Simpele vragen die een gefundeerd antwoord moeten hebben als je in een discussie zit met beleidsmedewerkers die willen gaan ontwikkelen. Wat zij eigenlijk willen weten, is 'wat is de toegevoegde waarde'. Die is er zeker, maar moeilijk te communiceren als iets onbereikbaar in de grond ligt. Vanuit beheersoogpunt laten we het ook liever in de grond zitten. Waarom? Daar ligt het al eeuwen en opgraven is een eenmalige mogelijkheid. Dan liever in de toekomst met 'mogelijk' betere middelen. Bovendien liggen depots en musea al overvol, ook een boeiend dilemma vanuit erfgoedperspectief. Kortom een echte passie." Vanuit diezelfde passie is Jesper ook vrijwilliger bij het Erfgoedhuis Eindhoven.

Maar wel of geen opgravingen, zijn fascinatie voor archeologie en geschiedenis laat hem niet meer gewoon naar de grond kijken. "Het zal wel beginnende beroepsdeformatie zijn", lacht hij. "Vaak 'scan' ik onbewust de plekken waar ik langs kom op historische 'potentie'." Zijn betrokkenheid geldt echter niet alleen het verleden. "Nee, zeker niet. Ik voel die betrokkenheid ook bij hedendaagse dingen. Bij mijn woonomgeving, De Bergen dus. In de eerste plaats bij de bewoners maar ook bij de 'fysieke' Bergen. Bij ontwikkelingen die belangrijk zijn voor de wijk, voor haar bewoners. Een leefbare wijk waar het fijn wonen en verblijven is."

Vanuit die betrokkenheid, de wens om bij te dragen aan die leefomgeving is hij ook politiek actief. "Voor mij is dat het

verlengde van die maatschappelijke en sociale betrokkenheid."

Hij werd op zijn 18e lid van de PvdA. Was een jaar vice-voorzitter van de Socialistische Jongeren in Eindhoven. "Maar op een gegeven moment voelde ik me niet meer op mijn plek daar."

Begin dit jaar heeft hij zich aangemeld bij de lokale partij Brede Beweging Linksom van Patrick van der Voort. "Daar heb ik het gevoel meer te kunnen betekenen, bij te kunnen dragen, te doen voor de inwoners en de stad Eindhoven."

Hij heeft de ambitie deel te nemen aan gemeenteraadsverkiezingen in 2018. Een beoogde plaats is in ieder geval commissielid en mogelijk meer, maar die keuze ligt uiteindelijk bij de kiezers."

Dan tot slot. Waar komt die drive, die belangstelling voor en betrokkenheid bij zoveel onderwerpen vandaan? "Ik ben altijd al een weet- en nieuwsgierig persoon geweest. Ik wil altijd het naadje van de kous weten. Over onderwerpen die me interesseren, wil ik een goed gefundeerde mening hebben. Ik ga ook graag een discussie aan. Alleen al om anderen te overtuigen dat als je een mening ventileert, die mening wel goed door- en overdacht moet zijn."

Foto: Rob Stork

Bergstraat winterklaar

De lantaarnpalen en bomen in de Bergstraat zijn gewapend tegen de najaarskou. Smilecurator Marielle Coppes sloeg een kleine drie maanden geleden aan het breien. Samen met zestig ouderen uit zes woonzorgcentra van Vitalis en Archipel. Hun missie? De vijftien bomen en tien lantaarnpalen in de straat in een wollen jasje steken. Op de openingsdag van de DDW hielden de bomen en lichtmasten een modeshow in gezelschap van de ouderen die gezien de hoeveelheid rollators, rolstoelen en begeleiders met groot materieel waren uitgerukt. Yambomb oftewel het aankleden van de openbare ruimte met breiwerk is een vorm van streetart. Meestal gebeurt dat door jongeren maar in dit geval lag de gemiddelde brei-ervaring ruim boven de zeventig jaar. Behalve een leuke, originele stunt was de yambomb van de Bergstraat ook vooral een sociaal gebeuren. Twee vliegen in een klap dus. En de Bergstraat in de wol.

Burendag belangrijk voor sociale cohesie

Gezellig met anderen uit je buurt samen iets doen. Een praatje, contact maken en elkaar leren kennen, genieten van het zonnetje, beetje beweging en muziek maken. En daar hoort natuurlijk ook een hapje, een bbq en een drankje bij. Op 23 september troffen jong en oud uit de wijk elkaar op het Treffinaterrein en in de achtertuin van veteraneninloop De Treffer in het kader van de Nationale Burendag. Een leuk, gezellig, en geslaagd gebeuren. 'Moeten we vaker doen' was er regelmatig te horen. De Burendag was dit jaar een initiatief van Stadstuin De Bergen, stichting Veteranen Brabant Zuid-oost, Bewonersvereniging De Bergen en de Ondernemersstichting.

De Bergen in cijfers

De wijk De Bergen beslaat een oppervlakte van 35 hectare. Het aantal inwoners is 2474. Daarvan zijn 1355 man en 1118 vrouw. De leeftijdsopbouw is als volgt:
0-14 jr: 7,2%; 15-64 jr: 83,4%; 65+: 9,4%
De wijk telt 1324 woningen/woongebouwen. Daarvan zijn er 480 van voor 1945. De meeste nieuwbouw werd gepleegd in de periode 1970-1999: 675.
Het gemiddeld inkomen per inkomstenontvanger was medio 2016: 39.400 euro.
Het gemiddeld besteedbaar huishoudinkomen bedroeg 35.400 euro.

(Cijfers per 1 jan. 2017. Bron: Buurtmonitor)

Pop-Art bij gallery Rembrandt

Vanaf 12 november toont Gallery Rembrandt aan de Kleine Berg 42 nieuwe Pop-Art objecten voor aan de muur! De nieuwste wandobjecten van Michael Daniels, gemaakt op glanzend dibond. Filmbeltonen, pop-art-iconen sieren de uit dibond gesneden zoals cuba-cars, jukeboxen, puzzelstukken en gitaren enz. Voor info: www.galleryrembrandt.com

Landschap reisboekenwinkel sluit deuren

En weer sluit een van die karakteristieke Bergenwinkletjes de deuren. Reisboekenwinkel Landschap aan de Kleine Berg 3 sluit na 16 jaar op 31 december definitief de deuren en gaat verder als webshop.

"De reden?", vraagt eigenaar Frank Hovers. "De veranderende markt die verschuift van fysieke (stenen) winkels naar digitale shops. Webshops maakt het 'fysieke' winkelen minder noodzakelijk waardoor winkels minder klanten trekken. En dat geldt al helemaal voor gespecialiseerde zaken zoals Landschap."

Daar komt nog bij volgens Hovers dat een deel van zijn assortiment 'uitsterft'. "Mensen komen steeds minder binnenlopen voor landkaarten want ze hebben navigatie voor in de auto of op de motor en fiets. Ik vind het op een bepaalde manier ook een verarming. Analoge, fysieke landkaarten zeggen

zoveel meer dan dat apparaat op je dashboard of je stuur. Op een 'echte' kaart kun je veel duidelijker zien hoe je route eruit ziet, waar je langskomt, wat de hoogteverschillen zijn en wat er langs je route aan bezienswaardigheden liggen. Maar ja, geestelijke verarming is van alle tijden." Het internet heeft voor hem ook het avontuurlijke gevoel van reizen, de spanning en mysteries van het betreden van onbekend gebied 'kapot' gemaakt. "Je kunt tegenwoordig je reis vooraf al helemaal digitaal beleven. De speciale plekken, de highlights, het uitzicht vanuit je hotelkamer, appartement of tent kun je allemaal vooraf beleven op internet. Voor mij is het leuke van reizen het improviseren, het je laten verrassen van de plek waar je naar toe gaat. Jammer."

Hij betreurt het ook dat klanten blijkbaar steeds minder behoefte hebben aan zijn kennis en ervaring van zijn vakgebied. "Ik heb veel kennis opgedaan de afgelopen decennia. Sowieso houd ik wel van het vergaren van kennis. Niet alleen op mijn vakgebied.

Ik verkoop in mijn winkel niet alleen de aanwezige 30.000 kaarten, gidsen, reisboeken en andere gerelateerde artikelen maar ook mijn kennis, vakmanschap en deskundigheid."

Nadat hij twee jaar geleden zijn winkel in Breda al sloot, is nu ook Eindhoven aan de beurt. "Om het heel plat te zeggen: de omzet weegt niet meer op tegen de lasten. Ondernemers betalen in De Bergen en al helemaal op de Kleine Berg een hoge huur die een behoorlijke en stabiele omzet vereist. Ik heb het punt bereikt dat ik de knoop moet doorhakken. Doorgaan ten koste van verlies of sluiten. Ik heb gekozen voor het laatste. Maar gooi mijn expertise (en natuurlijk ook voorraad) niet zomaar weg. Daarom ga ik verder als webshop. Ik zal het contact met mijn klanten missen. Want dat is een van de leukste dingen van een winkel, het contact met je klanten. En dat geldt natuurlijk helemaal voor een zaak die gespecialiseerd is in bepaalde zaken."

Hij heeft de afgelopen jaren met een gevoel van onbehagen met name de Kleine Berg zien veranderen. "Tot een jaar of tien geleden was het een straat met allemaal kleine leuke zaakjes. Divers, levendig en toch ook gewoon. Maar met de komst van de exclusieve, dure zaken en de 'populaire' horeca is dat imago voor mijn gevoel verdwenen. In tegenstelling tot wat heel veel mensen vinden. Die vinden dat De Bergen, de Kleine Berg bruist, dynamisch is. Nou, dan moet je hier op een morgen doordeweek maar eens lopen. Dan kun je een kanon afschieten. Nee, ik vond de oude Kleine Berg leuker, gezelliger en aantrekkelijker. Het was een beetje een 'anarchistisch' straatje. Onvoorspelbaar. Nu is het naar mijn zin teveel 'aangeharkt en voorgekauwd'."

Hoe hij de extra tijd die hij krijgt vanwege de sluiting gaat vullen, bekijkt hij tegen die tijd wel. "Ik heb in ieder geval geen to-do-lijstje. Ik ga in ieder geval meer tijd besteden aan een andere passie van me: kunst waarbij ik me bezighoud met ruimtelijke vormgeving. Daar verheug ik me op en voor de rest zie ik het wel. Werken zal ik sowieso nog een tijd moeten daar gaat dus ook de nodige tijd in zitten. Maar nogmaals, voor de rest zie ik het wel."

Landschap reisboekenwinkel aan de Kleine Berg 3 heeft uitverkoop tot en met 31 december. Vanaf 1 januari (maar ook nu al) kunnen klanten terecht op: www.landschapreisboekenwinkel.nl

goedeboekendrukker

LAGE OPLAGE • MAXIMALE KWALITEIT • LAGE PRIJS

Kookboeken - Kinderboeken
Fotoboeken - Leesboeken
Kunstboeken - Lesboeken

Puzzelboeken - Schoolboeken
Managementboeken
Stripboeken - Magazines

www.goedeboekendrukker.nl

• STRIPS • GAMES • MANGA •
SPECIALZAAK

Kleine Berg 33 • 5611 JS Eindhoven • Tel. 040 - 2 441 882 • www.eppo.nl

Wij lezen!

BOEKHANDEL
SPIJKERMAN

KLEINE BERG 5 • 5611 JS EINDHOVEN
T 040 269 37 26 • F 040 243 84 11

zeker niet de grootste,
maar wel de beste
boekhandel van Eindhoven

Bistro
Sophie
W.P.E.

Puur.. eerlijk..
eigentijds

Bistro Sophie
Wilhelminaplein 14
5611HE Eindhoven • 040 2447321
info@bistrosophie.nl
www.bistrosophie.nl

Boerrigter
Fysiotherapie

Onderzoekt én
behandelt in de keten!

**Algemene, Gespecialiseerde,
Manuele Therapie, Lymfedrainage
en Oedeemtherapie**

Tel. 040 - 244 66 54
www.boerrigterfysiotherapie.nl

ONDERNEMERS-
STICHTING DE BERGEN

Godfried de Vocht
De Echte Bakker

Kleine Berg 77
Eindhoven

BROOD - BANKET - ONTBIJT - LUNCH

UW DAG VRAAGT OM MEER DAN ÉÉN BRIL

Kijkgedrag is in de loop der
tijd sterk veranderd!

We kijken vaak en lang naar grote en
kleine beeldschermen. Zonlicht en
kunstlicht wisselen elkaar regel-
matig af. We willen snel kunnen
reageren tijdens het autorijden
of sporten.

Om in iedere specifieke situatie
optimaal en comfortabel zicht
te hebben, heeft u in feite
meerdere brillen nodig met
specifieke glazen afgestemd
op die bijzondere bezigheid.

Loop eens binnen voor deskundig advies!

oogwereld eindhoven

Kleine Berg 29 Eindhoven T. 040-2466946 www.oogwereld.nl

GALLERY
REMBRANDT

KLEINE BERG 42
5611 JV EINDHOVEN
040 244 92 58
WWW.GALLERYREMBRANDT.COM

Wijzen
goudsmiden - juweliers sinds 1980

Ask us
about jewels

Bergstraat 5-7 • 5611 JX Eindhoven • 040-2457877

www.wijzen-goudsmiden.nl

2^e RIJSTTAFEL HALF GELD

JAVAANS EETCAFE

www.javaanseetcafe.nl

Eindhoven Kleine Berg 34b (040) 245 00 97

bij inlevering van deze advertentie, max. 1 pp, niet in combinatie met andere acties

GEGARANDEERD EEN GOED OF NOG BETER GEVOEL!!

RESTAURANT
1910

willemstraat 43a | 040-296 1863 | www.1910-restaurant-bar.nl

NEW AGE
HAARSTUDIO

WWW.NEWAGEHAARSTUDIO.NL
INFO@NEWAGEHAARSTUDIO.NL
040-2447263

KLEINE BERG 7, 5611 JS EINDHOVEN
DINSDAG, WOENSDAG EN DONDERDAG OP AFSpraak

"Dit is mijn plekje, hier heb ik het gevoel thuis te komen. Thuis te zijn."

Jesper De Raad, over
het wonen in De Bergen

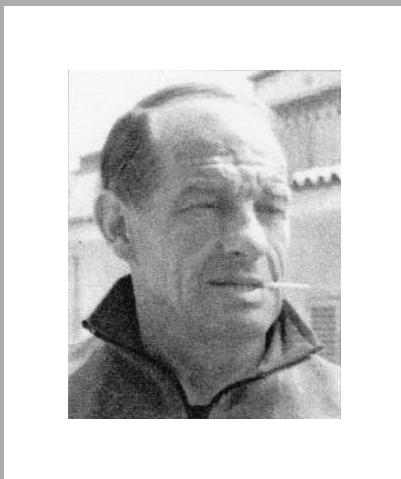
WWW.EXPRESSPRINT.NL
Tel.: 040-2135333

PRINTSHOP
DRUKWERK
BELETTERINGEN
TEXTIELDRUK
POSTERS
RELATIEGESCHENKEN

Bestellijn:
040 - 213 36 00

Willemstraat 31 / 5611 HB Eindhoven

Afgelopen juli overleed Frans Theeuwes. Eén van die oude, markante Bergenbewoners. Vanaf eind zestiger jaren woonden Frans en zijn Bea in de Bergen. Bea overleed twee en een half jaar geleden. Een bijzonder zware periode voor Frans, want hij kon het verlies van zijn geliefde Bea moeilijk verkroppen. Hij was boos, teleurgesteld, gefrustreerd en vond het zo oneerlijk wat haar en ook hem was overkomen. Het was teveel voor hem, hij was ontroostbaar. Na haar overlijden werd Frans geconfronteerd hoe het was om alleen te leven. Hij kon niet goed voor zichzelf zorgen maar weigerde hulp. Iedere dag ging hij naar Bea's graf op het Catharinakerkhof. Hij had dat extra mooi gemaakt als eerbetoon. Zo mooi dat het ED er over schreef. Ook fietste hij met zijn zoon Antoine door Eindhoven en overal had Frans wel een verhaal.

Hij leefde erg teruggetrokken. Het meeste contact had hij met z'n bureu. Ze hielden samen met nog enkelen een oogje in het zeil, maakten een praatje met hem, hielpen hem. Daar was hij bijzonder dankbaar voor. In juli is Frans thuis gevallen en later door de dokter gevonden. Hij had longontsteking opgelopen en overleed 's nacht in het MMC in Veldhoven. Op dezelfde plek als zijn vrouw Bea.

Frans was vroeger loodgieter. En sterk, een echte krachtpatser. In 1952 begon hij met gewichtheffen en werd 6x Nederlands en 5x Benelux kampioen in het halfzwaar gewicht. Zijn persoonlijk record 110 kg drukken, 115 kg trekken en 140 kg stoten, totaal 365 kg. In 1964 stopte hij, maar werd bij zijn comeback als 61-jarige in Tjechië meteen Europees veteranenkampioen. Dé wedstrijd van zijn leven liep hij mis: de Olympische Spelen van 1956 in Melbourne. Nederland boycotte die Spelen vanwege de Sowjet-inval in Hongarije dat jaar. En Frans en de andere sporters moesten thuis blijven. Voor hem was gewichtheffen niet alleen sport, het was ook een vorm van sociaal contact.

Uit de brief die zoon Antoine op zijn vaders begrafenis voorlas: "Moeilijk hoor, als je je hele leven zo sterk bent geweest en op het laatst moet omgaan met lichamelijk verval en het verlies van je krachten. Maar het is nu volbracht, de strijd gestreden, de kilo's getild, de kilometers getrapt. We gaan je nu naar moeder brengen zodat jullie samen in rust en vrede bij elkaar kunnen zijn. In 1961 zijn jullie getrouwd en achterin jullie trouwboekje stond: 'De Liefde, zij vergaat nimmer'. Laten wij daar vandaag getuige van zijn.'

	EEN TREETJE HOGER DINEREN IN DE BERGEN	
	DE EETKAMER	
	OP DE 1 ^E ETAGE DE GAPER	
	040 246 7770 INFO@GAPER.NL	GAPER.NL 02 / 2015

arena
KAPPERS

Eindhoven - Bergstraat 40 - T 040 2460661
Bladel - Gindrapassage 13 - T 0497 388727
Eersel - Markt 24 - T 0497 516526

www.arenakappers.nl

THE PRINCE
BAR & RESTAURANT

**Onbeperkt eten met
een ruime keuze
uit kleine gerechtjes
v.a. € 25,00**

Wilhelminaplein 9 te Eindhoven,
T 040 - 236 69 55
www.theprince.nl